

Инк ірмосъ. Ты єси оутверждениє.

Весь простеръ на небо оумъ твоій преподобнѣ, ѿ тлѣніи піщи не попекла єси, но хлѣбомъ агглескимъ питалася єси.

Страстами слезъ твойхъ, напойлъ єси землю престкінію, и плодъ приносити сланѣтка оче, нешраннш ѿ оукрѣпилъ єси.

Бозлѣтѣти къ бѣгъ таکо птенецъ желада препѣнѣ, гнѣздо сеъ сътворилъ єси въ дреѣ, ѿ земниихъ ѿблегчалася.

Бгородиченъ.

Милостила ми пречиста, бга сна твоего сътвори злѣ творацъ, єже не видѣти тога лицѧ шврацающа.

Инк ірмосъ: Азъ сильныхъ изнеможе.

Законъ повиновлася єси да, егоже всѣмъ прѣбнѣ предложилъ єси: грѣха же законъ изволеніемъ не повиновлася єси.

Горѣ къ бѣгъ мѣдрованіе имѣа оче, таже на земли ѿстѣвалъ єси, болѣзни воздержанія непрестаннш ѿблегчаемъ.

Растерзавъ оузы есества, преестѣственныи чистыи житїемъ бгоносне Іѡаннѣ, вышестѣственнихъ прїалъ єси дѣйство.

Да бѣгъ блаженне безъ смѣшина бесѣдѣши, въ престкіи жити оче извѣлилъ єси, ѿ молви оудаллася.

Бгородиченъ:

Спасты восхотѣвъ человѣка на полезное, таکо благодѣтель и человѣколюбецъ, въ твою оутрѣбъ нешписаннш бгомати вселися.

Сѣда-